

งานวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศไทยว่ามีความเป็นมาและหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง และปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวสมควรที่ประเทศไทยจะได้นำหลักเกณฑ์ตามสนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งจัดทำโดยที่ประชุมว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมครั้งที่ 8 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา มาเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศไทย เนื่องจาก กฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดนของไทยล้าสมัยและมีปัญหาทางปฏิบัติในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับนานาประเทศเป็นอย่างมาก เช่น ประเภทความผิดอาญาที่อาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ บุคคลที่จะส่งให้เป็นผู้ร้ายข้ามแดน รวมทั้งวิธีการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เป็นต้น

ผลการวิจัยพบว่า พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2472 รวมถึงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของไทยล้าสมัยและมีช่องว่างทางกฎหมายที่ยังไม่มีความชัดเจนก่อให้เกิดปัญหาในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งประเทศไทยสามารถใช้สนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหลักกฎหมายในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันได้ในหลายประเด็น

สนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นหลักเกณฑ์ที่องค์การสหประชาชาติได้มีมติให้มีสนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้น ซึ่งประชาคมระหว่างประเทศได้พยายามที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนร่วมกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งประเทศภาคีสมาชิกอาจนำหลักเกณฑ์ในสนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนดังกล่าวไปเป็นมาตรฐานเพื่อใช้ในการจัดทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อไปได้ รวมถึงสามารถนำหลักเกณฑ์ในสนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนบัญญัติเป็นกฎหมายภายในของตนเพื่อจะได้อ้างอิงใช้หลักเกณฑ์ในทำนองเดียวกันให้เป็นหลักสากล

ดังนั้น การนำหลักเกณฑ์ในสนธิสัญญาแม่แบบว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมาใช้ในการพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนฉบับใหม่ of ประเทศไทย โดยบัญญัติหลักเกณฑ์เพื่อให้ความสอดคล้องกับสนธิสัญญาแม่แบบของสหประชาชาติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไว้ด้วยแล้ว ย่อมส่งผลให้ร่างพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนกฎหมายฉบับดังกล่าวสามารถใช้เป็นกฎหมายแม่บทรองรับพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนในอนาคตโดยไม่ต้องมีการจัดทำพระราชบัญญัติเป็นรายฉบับเพื่อรองรับสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนแต่ละฉบับที่จะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคตอีกต่อไป

This thesis investigates the history and regulations regarding Thailand's law of extradition. At present, Thailand is in the process of enacting a new extradition law. The researcher suggests that the Thai extradition law should follow the regulations stipulated by the Model Treaty on Extradition promulgated at the Prevention of Crime Meeting No. 8 held in Havana, Cuba.

Thai extradition law is out of date and this creates huge practical problems with foreign countries concerning extradition, including the problem regarding which criminal offenses render a criminal a suitable subject for extradition. The researcher suggests that Extradition Law of B.E. 2472 and other related domestic laws are out of date, unclear and contain legal loopholes. These create problems concerning extradition which could be remedied by reference to the Model Treaty on Extradition. This would be the case especially when Thailand has disputes with other countries concerning problems relating to the putative terms of extradition.

A United Nations resolution has been issued stipulating that the Model Treaty on Extradition should become the standard for member nations and that accordingly member states should adopt standards in domestic law compatible with it.

Therefore, the regulations of the Model Treaty on Extradition will be used as the basis for enacting a new bill in Thailand stipulating that domestic regulations regarding extradition should be fully compatible with United Nations stipulations. When this bill becomes law it will become unnecessary to frame ad hoc bills to cope with special extradition problems.